

ЧУДОМИР ЧИЧО СТОЯН

chitanka.info

Когато се запознах със Стоян Михайлов Попов от софийското село Дивотино, или всеизвестния детски поет Чичо Стоян, той е бил около 45-годишен. Среден, набит, с гъсти мустаци и постоянна миловидна усмивка, той беше редовен посетител на Арменското кафене и много ми приличаше на дяда Петка Славейков. Не се числеше към никоя група — ни към признати, ни към непризнати таланти — и с всички беше приятел. И той е от ония самоуци и с недовършено образование бохеми, обичащи изкуството, каквито тогава имаше доста в София. Беше опитал много професии и повечето литературни жанрове, докато израсна и се оформи в голям детски поет. Помнях че се интересувахе и говореше често за нашата история, работеше и беше отпечатал нещо за Крали Марко, обичаше театъра и доколкото си спомням, проявявал се е като актьор.

Разбира се, най-трайното, което ни остави, е в областта на детската ни поезия. Още помня неговия „Сърдитко“:

*Все за нещо ще намери
да се начумери:
ту му млякото горещо,
ту пък друго нещо...*

Както „Вижте мойто малко бебе колко е красиво“, „Щъркел шарен дългокрак“ и още много други опоскани, преразказани и перифразирани многократно след това от по-младите ни детски поети.

Интересно е, че този чист човек, който според Пенчо Славейков „гледа на света през очите на дете“, отпечата и издаде и няколко малки книжки под название „Ергенски раздумки“ — разработени майсторски в стихове, на шопски диалект, еротични народни приказки. Носеше книжките във вътрешния джеб на балтона си и тайно срещу стойността им или срещу почерпка ги предлагаше на близки, доверени хора. Две от тях още пазя в библиотеката си. По едно време някой го издаде и понеже този род литература се преследваше, образувано бе дело, но не последва наказание, понеже се явиха много свидетели в негова полза, пък и съдиите са се убедили, че не са вулгарни, а майсторски и духовито възпроизвеждани народни приказки. Чичо Стоян беше съпруг на голямата драматична артистка на времето Роза

Попова, която също пишеше стихове, и последните години живееха в Шумен, където тя ръководеше градския театър.

(Из ръкописите на писателя.)

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.